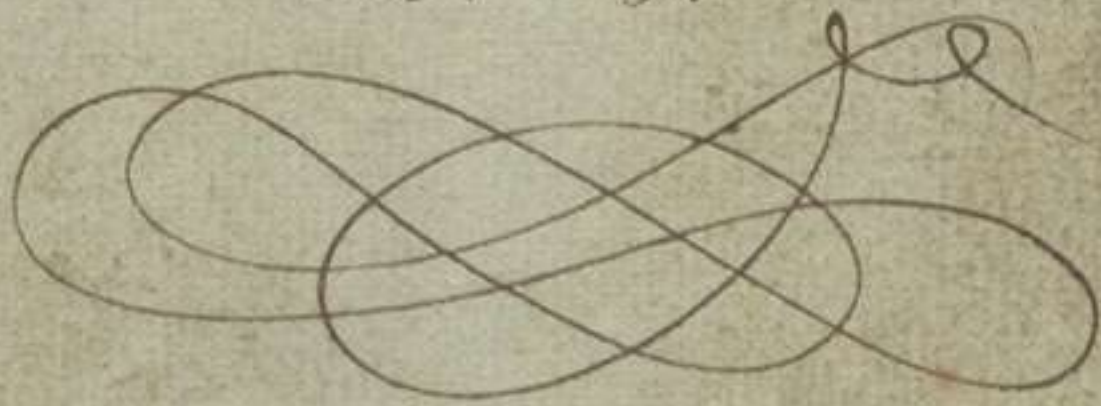

El dia de la Senyora

Pessa ab un còde y en vers escrita per

M. S.

2081

Personatges.

Dª Clara, marea de
Montserrat.

Pau

Pare A nevot de Dª Clara

Anton criat de ic^a.

Acte Vnch

Lo teatro representa una sala rica ab porta
 el foro y dos laterals ab cortinatges a totas una
 taula rodona al mitg ab algun adorno, al
 fondo dos taulars ab miralls, un sofa, un
 silló y varias cadiras.

Escena primera

Paret sentat al sofa.

Quina desgracia finch jo,
 em dimars debia meiya,
 no se com vaig poguer creiya
 per arribar a se l que so.

De que m serveix ser abogat
 y haver llegit tan llet?

si finch trenyinas aqui! (al cap)
 de no exercir la facultat.

Estigis en què estich frotat,
dech al sartre, al sabate,
y tambédech al barbe
set mesur que m'ha afeitat.

Y luego la meva tia
que se un plet ab un pages,
em diu que no y puch fer res,
que se por que l'perderia.

Estigo y situació ben trista;
mes si avuy no em sur cap plet,
estich revolt, plantu'n buffet,
y sere... Memorialista.

Pot ser d'aquesta manera
entre criadas, y didas,
y escribint quatra mentidas,
no aniré tan enderrera.

Perque vaiya, em se empipat,
el veura que no faig res:
y ara em be a empipà mes
ma cusina Montserrat,

volguen que fassi un paper
 d'una comedia. Com ara,
 be l'sant de la seva mara,
 la vol obsequia molt be.

Vaiya, aiyo y una mania;
 com que y jova, ja se sap,
 se li'a posat aiyo l'cap
 y fa aquesta bujaria.

Y que hi finch de fe un paper!
 Don Nuño! Santa Quirteria!

Deixam fer un pich de comedia,
 a veura si tu sabre fe.

.. No me insulteis trovador, (sen come
dia)
 .. que si la espada desnuda,
 .. la vil lingua...

Escena 2^a

Paret y Anton

Anton...

Ah! curro!

mes, no cridi tan, per sant Proch!

Paret... Y be tinch d' estudià'?

Anton... Pot estudià' en bon hora;
si' hu descubreig la senyora
i' tirem tot à rodà'.

Paret... Encara estem de secret?

Anton... Si' la noya hu vol aixís,
Tenim dal del tercer pis
un llançol que ja s' vellei
que servirà' de teló.
La funsió sera bonica!
Ja estich veient Don Enrica,
quan se'n porta la Lionora!
Jo y sigut afisionat,
y hu feya!... vatua dell!
El rapatero y el Rey,
m' anaba... que ni pintat!
Et la flor de un dia, un cop
vaig ferhi una entracalada;
y m' hi van da' una piulada...
hasta m' van tirà' un pabrot!.

Al Serrallonga...

Paret... ¿Que y feyas?

Anton... ¡L verdugu!

Paret... ¡Macachu!

Anton... ¡M' hi varen dona un fil macho!

Paret... ¿Que s van fe?

Anton... ¡A las orellas!

com la perruca era vella,
ab los fils ferros qu' hi ha
me las vaig engarrinxa.

¡Surtia una sanch vermella!

mes que l vestit que portaba;
es clar tot hom qu' això veya,
riu que riu; mes jo no creya,
que m' passes lo que m' passaba.

Un dia fent el Lanuza

portaba un vestit tot blau,

y surtu, hi abia un claw;

¡rech! se m' estrija la trusa!

Paret... ¡Ja... ja... ja...! ¡quina trageria!

Anton... Prou, i prou que m'hi he parsat,
ba m'fer Catalina Howard.

Paret... No m'parlis mes de comedias.
Ja n'hi a prou.

Anton... i L' amohina,
que li'expliqui tanta cosa?
i encara no sap la mes grossa!

Paret... ¡No tu vull saber!

Anton... Ve sa cusina.

Escena 3^a

Paret, Anton y Montserrat

Mont... Anton la mamà 't demana:
cuïta ver, que 't nessesita;
crech qu'ha d'ana de visita,
à casa donya Juana.

Anton... Molt be diu. (se'n va)

Mont... i Paret que tens?
i sembla estas mal umoràt?

Paret... ¡M'ha vingut un mal de cap,

y 'm fan un dulo' las dens!

Mont... ¡Vaija ja 'm vols espantá!

Paret... ¡M' Araria pe l' balco!

Mont... ¡Tijo deu ser inflamassio,
y abiat te passara.

Jurament te be aquet mal,
aruy que podre 'm ser sols
per enseija.

Paret... Pe, ique vols
fer hi?

Mont... Vindrá 'n Juanet de dal,
la Mercedes y l' Enrich.

Paret... La funcio, iquan sera?

Mont... Pe ls dias de la mama
¡veuras que sera bonich!
¡Ja deu aver estudiat?

Paret... Gens. (cremat)

Mont... Y donchs, i per que no estudiás?

Paret... ¡Per que! ¡per que! ¡si hu sabias!
Ja hu saps, 'm fan mal las dens!

Y després, parlaré clà:
si aquell plet que te la tia
ab en Pau de la massia
no me l' deixa desferria,
perque, de perdre l' te no,
com ja ha dit que so un babau,
aniré a favor de 'n Pau,
no s' farà la funció,
li diré lo teu projecte
de la comedia, y s' enfadará;
ja tot se 'n mira a roclá,
y l' que s' fet no tindrà efecta.
El que t'inch tu dich de bo,
es rabia no mes que rabia!

Mont... Et tancarém ab una gabia,
y s' posarem al balcó! (riu)

Paret... ite! (cremat li dona una comedia)

Mont... i que s' aixo?

Paret... L' papé;
aquí l' tenr, no vull de l' Ninyo:

d'aquest modu tot u esbullo,
 busca qui te l vulgui fe.
 ¡Adeu!

Mont...

Escolta Paret;

vols que digui a la mamà
 de que t deixi defensa
 aquest tan malehit plet?
 ¡Y si diu ella que si,
 em promets fer la funció?

Paret...

Si fon veritat això,

fer lo que vulguis de mi.

Mont...

Ves donchs, y ab mi confia,

que crech que hu alcansaras.

Paret...

Me en vaig un yiquet a baig

De Clara...

Montserrat.

(desde dins)

Paret...

Crech que s la tia.

Adeu.

(en va)

Mont...

Adeu, sabalo!

Si em descuydo tot se per!

¡com que te aquest cap tan ver!

pero ab tot, es bon picot!

Escena 4^a

Montserrat y Dª Clara

Dª Clara... ¡Deu meu quina caló fa!

Mont... Mamà, estas acolorada,

veu, que deu està canrada.

Dª Clara... He.

(li dona un plech de paper)

Mont... ¡Que s'aiyo?

Dª Clara... Porau allà.

Son ls papers de la herencia,
vinch de casa Don Lluís

y es fora, quin cumpromís
m porta la seva ausencia.

Figurat que sense abogàt

com hu faig? jo desatino!

¡aiyo m porta un amokino!

Mont... ¡Y aiyo t dona mal de cap?

ino t'ens en Paret a casa,

que te t'podrà defensar?

itj que mes vols?

De Clara...

¡Ell! ¡ca!

es un ximpla y un tros d'ara.

De cap modo puch permetre
que semblant estaquerot...

baja, baja, ell no pot,

no 'n sap, no se prou caletre.

Mont...

Probau potse 'n surtirar.

Despres qu' ell m' ha dit a mi
que molt si volia llupi.

De Clara...

Vaja no 'm convenserás.

En Paret es un bon noy,

y produerix, es molt curreplet,

mes si acas perder el plet

jo auria d'anar a San Boy;

perque l' senti de sa boca

algun disbarat, jo crech,

que si perdessim el plet,

asta 'm tornaria loca.

Ab aixo no 'n parlem mes;

fare l' que mes convindrà.

¡Qui a vingut? (Francisó)

Mont...

Dingu mamá.

Anton... Senyora una carta. (desde el foro)

Dª Clara... (pren la carta y diu) Ves. (al criat)

Es de n Pau y diu que avuy,

ve ab lo tren de l demati;

isi quasi ja deu ser aqui!

¡quin home! n' hi falta un vull!

¡No avisarme mes abiat!

¡això s fet ab picardia!

¡Ah! ¡obra d' ell si hu sabia!

Anton... Senyora, un home a portat
aquesta tarjeta.

Dª Clara... ¡Diu qui es?

Anton... Jo no l' hi he preguntat;
pero segons m' ha semblat
fa la cara de pager.

Dª Clara... Veyan "Pau Provira" ier ell!
qu' entri.

Mont... ¡Ja...! ¡ja...! ¡ja...!

D. Clara... ¿Que riu yimplta?

Mont... ¿Un pagès porta tarjeta?

m' ha fet gracia com hi ha nell.

Escena 5.^a

Donya Clara Montserrat y Pau

Pau... Senyoras als peus de vustes,
se li bera las mans, que tal,
ino han rebut voster cap mal?
i estan bonas?

Mont... (Si que s'atés) (apart)

Pau... Vostes me dispensaran
el no escriura mes abiat
estaba mol ocupat
finch tanta feyna...

Mont... (Que s'galan.) (apart)

Pau... (No se si m'explico prou) (apart)
un es curt y ab certes personas...

D. Clara... Nosaltres estem molt bonas

per ara mentres deu vol.
iY l'vostre herew?

Pau...

Ja y casat!

Ja Clara... iY que tal la jova?

Pau...

iOh! guapa!

Sols que an' aquí se una faca, (a la cara)
d'un d'esity de pa' forrat.

Apart d'aixo ier una alhaja!
bona per cualsevol cosa;

iOh! y fa uns brudats quan si' porta,
que jo l'veureb, no se, baixa,
m'hi quedu tot encantat.

iAllo son unas mans finas!

ara broda unas cortinas
per quan tindrà l'prime part.

Despres m' vol bruda a tots.

Mont... Plus deura punxa ab l'agulla.

Pau... Veig que voste s de la bulla!

volia dir 'ls mucados;

miris, an' aquí m' finch un.

Mont... Es bonich, (quins bruyols y ha) (apart)

Pau... Vejer el que deu a la mà;
 i allo se'n diu, de vintium pun!
 ¡Oh! y despres de tot això,
 diu que per anar mudats,
 an'agui, m' farà uns brudats (la camisa
 que farem goig de debò.

D'ellara... Et tan bonas qualitats
 ja pot ser noya com cal.
 ¡Y el dot?

Pau... El dot es tal cual.

D'ellara... ¡Ja n' aureu areplegats!

Pau... Que li dire, Deu n' hi do;
 ni ha per fer bulli l'olla.

D'ellara... ¡Y que tal sou gaira colla?

Pau... ¡Et cara? un batalló!

Entre nosaltros y ls mossos
 som quinsa.

D'ellara... ¡Ja sou batans!

Pau... Tot menjan com alafans,

crech que no deixan ni 'ls ossus.

D'Clara... Sen sans, iquina broma!

Pau...

En fem tanta.

D'Clara... Senteus.

Pau...

No senyora 's per demes,
perque passa 'l temps, y despres
's fa tant y avuy sen 's falta
voldria pogue marxa;
perque alli sen 's serhi' jo,
no ba be la professo:
fota 's trenca... y tot se'n ba
a' roda... y no 's treballa...

D'Clara... Pau, fins dema no marxareu;
lo que 's aixo no pu fareu:
vamos, i serew tan canalla?
i voleu que m' enfadi?

Pau...

Stupo no!

D'Clara... Luegu tenim de mira
si a bonas podem arregla
aquesta malvada cuestio.

Pau... Jo hu arreglaría el moment,
 si 'ns entenguéssim, y a bonas;
 perque cuestions ab las donas,
 si 's guanya, se 'n surt perden.

La Clara... ¡Ah Pau! sempre esteu de broma.

Pau... Això, li dich ab bons fins!

Mont... Mamà me 'n vaig fins a dins,
 (em fatigueja aquest home) (apart)
 (se'n va)

Escena 6^a

La Clara y Pau.

La Clara... Pau, ara que som aquí sols
 veveu com s'ha de arreglar
 perque 'm comensa a perar
 aquesta cosa.

Pau... Pues si 'hu vol,
 luego això estaria arreglat.
 Li proposare una cosa,
 que si voste no si oposa
 farem resibo y pagat.

Jacclara... i que s?

Pau...

Ja veurà es molt sencill,
jo so viudo, voste també,
crech, no farem mal papè
el cararnos.

Jacclara...

Y el vostre fill,
ique dirà?

Pau...

¡Oh! no en fassi cas,
ell ja s carat, y per mi,
crech res y tindra que di;
isi es un beneit del cabà!
Y ja veurà, si pladajem
no res de bo se en Aeuria,
perque l gartu, pujaria
molt mes del que disputem.
Atipis creguim fem la pau;
juntarem tots dos el bot,
y serem amos de tot.

Jacclara...

¡Ah! cap verà!

Pau...

¡Que verà ni blau!

No sigui tan melindrosa,
 asepti' l' que li proposu;
 y encara, si no que no goiu,
 li diria un' altra cosa
 que li agradaria mes

J. Clara... ¡Digueu, una y cent vegadas!

Pau... Donchs es això, las arrecadas

(es feu de
 la butyaca
 una capra
 ab unos arre
 cadas)

J. Clara... que li donch com a promès
 Es que jo no he dit que si,
 y això s' massa atreviment;
 despres, que dirà la gent
 si 'm caso?

Pau...

Y que 'm fa a mi?

La gent es molt pafardera,
 y a mi si que poch me fa;
 si voste 'm dona la ma,
 ja 'm podan veni' l' darrera.
 Digueu donchs si li agrada
 la proposta que li faig. (pausa)
 ¡Vaija dona, senza empaig!

Llora... Mi pensare, tal vegada...
mirare si m'acomoda
perque i cosa per la vida...

Pau... y si per cas, desseguida
podrem celebrar la boda.

Llora... Senteu vos, que luego tornu:
vull que s'queden a dinà. (sen va)

Pau... Si així u vol... cuiti a furrà.

Escena 7^a

Pau

¡ay! ¡ay! ¡ay! jo, ja em trastornu!
Encara i conserva tal cual,
fresca com una rosella,
vamus, sembla una pansella.
Si em digues que si, formal;
crech que em tornaria boig
de la alegria tan grossa!
Perque... vaja qui no gora
el veura que fa tan goig?

Qui m'hu havia de di,
 que despres de tanta fresa,
 finga de ser la mestressa
 de casa; aixi com aixi,
 els plets, no mes serveixan
 per fe viura ls abogats;
 nosaltres ens y tornem flachs,
 mentres que ells si engreixan.
 Si, si, crech sera millor
 el cararnos, que no l'plet;
 d'aquet modo...

Escena 8^a

Pau y Paret.

Paret...
 Pau...

¡Pau!
 ¡Paret!

No l'conceipia de debò.
 Caram se s'fet tot un home!
 y la carrera que tal?
 So abogat!

Paret...

Pau...

De bo?

Paret...

Formal!

Pau...

La excelencia...

(D. feu la gorra)

Paret...

Sempre de broma!

Pau...

Ja hu veu pobret y alegret.

Jo... no y pogut arriba mer,
que a ser un pobra pages.

Paret...

Un pages bairtan riquet!

ja sabem qu' esteu calen.

Pau...

Com que fa calo de sobras,
burlian, burli de li pobras.

Paret...

Ah! Pau, vos sou molt dolen!

y las onsas amagadas?

ja sabeu ben be de viura!

Pau...

Etra si que em fara viura;
creguim, sensa teni en ganas!

Paret...

Vaija, y el plet ab la tia?

crech qu' importa alguns mil's duros
y aixo feu d'alguns apurats.

Pau...

Mes voste, no em diu quin dia

estara l'est aquest plet.
 Et voltas passen molts anys
 y despres de tant afany
 un queda tan paladet,
 que, avien fet de tu, y de tu,
 per lo seu, y per lo seny
 y... ja li podan posar un sedeny
 que no l'curara ningun.

Paret... (Sembla que las enten totas) (apart)

Pau... (Sembla que l'hi deiyat mort) (apart)

Paret... y la jerra, que teniu a l'ort?

Pau... No una jerra, cuatra botas!

Paret... Pau, Pau, sempre esteu de broma!

Pau... Ah! Paret, que n' es de gat!

Paret... Ja sou ben espavilat!

Pau... Veuu, sou com deu se un home.

Que s' creu perque sou pages
 que no finch sabiduria,
 els abogats d' aruy dia
 els volan molt paladets.

No saban defensà un plet:
ni siquiera l' que vol di,
una paraula b' llati;
fan la vida de burges,
que ls portin diner en gran,
y l' pobra passien que bufi.
Ah! no! no! no s' estarrufi,
la veritat va l' daban.

Vuste s' creu que soch molt fow?
fiquim els dits a la boca,
si no ls y faig una coca,
que m' pelin; (vusta - quest ou)
Veig que te mala fal-lera;
jo l' volia conquistà

Paret...

pero no l' podré agafà.) (apart)
El demer, la seba carrera
per mi la molt endetrà;
y si ab plet, vuste vol viura...

Pau...

Paret...

Homa cuari m' fareu viura!

Pau...

(Li ha picat la morca l' nas.)

Paret... Mes, Pau; per defensa' un plet
es pressis un abogat.

Pau... Després que l'plet es guanyat,
qui guanya?

Paret... "L que no per A.

Pau... "Ja... ja... ja... que s' divertit.

Es dir que vuste també
em vol fe rüura, esta be;
vaja, que s' molt aixerit.

Vol que li parli mes clà?
li diré ab pocas paraulas;

sera joch de pocas faulas (ab intenció)
aquesta cuertió, ja hu sabrá!

Perque, francamen, per mi,
l'aver d' anar per justisia,
es criá verda malisia...

y... me m vaig a pendra un busi.
(sen va)

Cena 9^a

Paret.

Amigu m' ha be 'n pafat;
jo que contaba ab en Pau,
m' ha deixat aquí mes blau,
mes pop, qu' 'n pardal mullat.

Que si' hi' Aret de llegi' tan
y haver estudiat carrera,
si' en lloch d' ana avan, enrera,
vaig, com si' fos cranch.

Necessitu molt dines,
y no se per hont vindran;
finch un cumpromis molt gran
y tot me surt al revers. *Quina*
Bravo! ja finch el cami'!

Quin pensamen Deu m' dat!
Demano a' la Montserrat
perque s' cari' ella ab mi.

Encara que s' algo nena,
y a' mes te alguna mania,
si' acas y cument la tia
ja y posarem un' esmena.

Y si' acas se deix, avant;
 estich salvat, res mes me falta,
 ja'm sembla que l' cort'm salta
 per demanarla l' instant.

Escena 10.^a

Paret y Anton

El surtir Anton porta una comedia y la declaman
 pero molt exagerat

Anton... "Aquí está, dadme el laud;

.. que en dulce trova amorosa,

.. en desdicha lastimosa,

.. os cantare su virtud.

Que tal això, li' agrada?

aquí's quan Lionort es mosta.

Aquesta escena es mol forta!

Paret... Fug homa!

Anton... Qu' esta cremat?

Sempre está de mal humor!

homa alegris, fassi' com jo;

el dia de la funsió
fara un pape, que ni l' d'un mo
Oh! y un pape fan brió
que s' nessenita molta alma;
mes, si l' fa ab aquesta calma.

Paret... Ver no siguiis carregós!

Anton... Si voste m' aguer vist a mi,
i no se'n pot forma una ideia,
quan vam fe l' cura d' aldeia,
alla si que m' podia lliur!
Pero m' va passa un fracas,
que... casi no l' gosu a cuntá,
yorque surtu, vaig enropega,
pat, caich, y m' aixafa l' nas!
Es clá l' publich va crida
que treguin aquest talor!
L' un deya, que far el got?
l' altra, donentli la ma!
L' un veia, l' altra quilaba,
un em va tira una gotra,

baixa, i va armar una camorra,
que l'haiatru s' enfonrava.

Paret... No'm parli mes de cunediás,
si no t' tiru pe l' balco.

Anton... Un dia ab una funsió,
y vaig passa' unas fragerias!

Paret... Mira que t' bastan pesat,
se'n vas, o be t' Arencu m' oi.
Debias ser un gran falor,
quant aixis t' has explicat.
No explicas mes que fracasus;
y quan tu representabas,
debias fer unas bunyoladas
mer curras!

Anton... (Li aixato ls nassos) (apart)

Paret... Y aurás fet fastich a tots
los que an' allí t' escoltaban;
y perço t' esbolotaban,
y t' diraban tan pebrots.
No se perque t' tan pimplet;

Se deuenen haber carregat!

que...

Anton...

Mireuse l' abogat,

(cremat)
(y ab molt)

que no defensa cap plet.

Paret...

Mira no m' insultis, crew;

y tinguem la festa en pau.

Anton...

Miris que n' es de babau,

no hu creya, com y a' new,

que sumies tantas truitas.

Es creu defensarhu tot,

y crech que no n' sap ni un mot

si las y portessin ciuitas

y ben bullidas, crech jo,

se las menjaria abiat,

mes si han de surti del seu cap

creguim, el se' de malo.

Paret...

Insultarme a' mi un criat!

aiyo ja passa de mida;

surt de casa desseguida!

Anton...

Y ab quina autoritat

vol treurem senyo pabana?

Paret... Vesten, o' t' trencarè un bràs! (agafa una cadena)

Anton... Prohibu, y li' yafò l' nas
que semblarà una magrana.

Paret... Bertia!

Anton... Animal!

Paret... Tres d' aia!

Te! (li dona una cotetada)

Anton... Batua l' nas d' un pobra!
aquí ja n' hi ha un de sobra!
sur tim...

Escena II^a

Paret Anton y Montserrat

Mont... Pero que passa?

que no y ha batalla n' aquest pobla?

Anton... Senyoreta aquí te això: (li dona la comedia)

ja no faig la funció,

ni' traballo ab semblan mobla.

Paret... Tu si' que t' es un fartgós!

Anton... Me venjaré de voste!

Paret... Donchs surtim cap al carré!

Anton... Estiga bona! (anansen)

Paret... Donchs, adios! (anansen)

Mont... Per qui no passa ningú, se para al peu de la porta del 4010
si no, cridu a la mamma.

Paret... Perque em bia d'insultá!

Anton... Et sigut ell!

Paret... A si estat tu!

Mont... Calieu que em feu mal de cap!

Anton... Illa dat una bufada!

Paret... Millo, si se li donada!

Mont... Pero que dirá el veinat?

Cridan d'aquesta manera,
veig que no em entendrem gens.

Anton... Encara em fan mal las dents!

Mont... No vull qu' s' tinguen quimera.

Anton deixans als dos sols.

Anton... Perque voste u mana o faig.

Paret... Abuy n' has begut del raig!

Anton... Ahuy n' ha begut del dol! Gen va

Escena 12^a

Paret y Montserrat.

Mont... Estich enfadada ab tu;
sempre f' estas barallan,
y ab qui, ab un criat.

Paret... Un Aruan!

que no l pot veura ningú.
Sempra vol fer l andaluz,
pintanse com ell tot sol:
y per mi, y un gran mussol,
mes bertia qu'en abestrux.

M' insultat y he dich formal,
me la pagara, tu juru!

Deixal, no veus que y un burru?

Tractarme a mi d' animal!

Olvidal Paret.

fare lo que em dius;
mes no olvidaré,

Mont...

Paret...

Mont...

Paret...

Mont...

Paret...

que s'hi finch an aquí! (al cor)

Y ara que s'hi passa?

Escoltam un picó.

Tens ha que buscaba
ocasió per di,

Montserrat, estimam;

vull ser ton marit.

Mer jo no gosaba

ser tan atrevit

per dirte, s'estimo.

y tan es aixís,

que per tu no dormu,

que no vivim tranquil,

que finch en lo cost

un, trich, trich, trich, trich,

que... donam la ma; (la dona la d'ora)

porameta aquí,

escolta, repara,

no sens quin lati?

donchs es que deliro

que t'vuy; (pe ls pisturons) (apart)

Montserrat contenta

respon digam si;

ja u veus, jo t'estimo!

(per lo positiv) (apart)

Mont...

Paret, ja s'vritat

tot això que m dius?

Paret...

Oh! si Montserrat.

Mont...

Donchs, soch molt felis! (ab arranque)

Paret...

Tambe m'estimabas! (exaltat)

Mont...

Si t'estimaba? si.

Eller era m secret,

y no hu goaba di;

que per tu tenia

el cor mitg partit!

Sentia com tu

an' aquí... un trich, trich, (al cor)

ja veuràs, escolta,

pora l cap aquí; (Paret li pora l cap
al pit)

no sem quin suoll?

donchs es el meu pit
que diu, jo t'estimo
com tu a na mi!
Stipis, ja des d'ara
soch teba.

Paret...

Oh! si!

que en soch de felis!

Mont...

Veritat que m'estimas?

Paret...

Molt!.. molt! (per lo pistrindus) (apart)

Mont...

Que en soch de felissa!

Paret...

Que en soch de felis!

Montserrat des d'ara

viurè mes tranquil,

saben que m'estimas,

(que ja tinc el quit.) (apart)

Des d'ara tu juro,

ab tot nom sere amich;

digas al Anton,

que no hi soch renyit.

Et troba la tia,

me'n vaig tot seguit,
 per dir-li que t'aymo;
 que jo t'vull per mi.
 Et deu donchs me'n vaig
 tan pronta?

Mont...

Paret...

Oh! si,

no puch detenir-me
 abiat seré aquí.

Mont...

Donchs jo també surtu
 ab la marna un poch.

Paret...

Adios no m'olvidis.

Mont...

Tu tampoch a mi.

Paret...

T'exportas mon cost!

Mont...

Tu t'meu esperit!

Paret...

Vina angel... (bufadó) (apart)

Mont...

Que vols serafí?

Paret...

Que vull? que m'abrassis!

Mont...

Sent voltas y mil! (abrassar)

Et deu...

(sen va)

Paret...

Et deu... (vrao) (apart)

ja tindrà lo que veu!
Ja hi trovat el bon resort;
qui no tira l'am, no pesca,
sent així, viva la gresca:
no m'insulteis trovador (en va).

Escena 13^a

Anton. ab una aipeta, à la ma
Ara s'ha trencat l'aipeta!
ho! y el vi que s'ha llariat;
sort que tot li arreflegat,
pupan ab una bayeta.
Y ara l'vi tarrajará! (deixa la aipeta
sobre la taula
del mitg)
y si hi troba la senyora
em sembla que em treu a' fora;
nada, l'fidre de culà,
Tot per quell estaquiro!
que m'ha fet altara' el pols
dienme que faig bunyols;
y ell que fa, l'hor de ninot?

menjar-se la sopa boba;
 com que ba curat de gambals,
 la senyora paga li rals;
 ell si que poch se li endona.
 La senyora em vulgues creura!

Escena 14^a

Anton y Montserrat

Mont... Que farías?

Anton... (Ma sentit) (apart)

nada, en sent forch, cap al llit
 com las gallinas, a jeura.

Mont... Y perque tanta malicia?

Anton... Perque no l'puch veura, clà;
 pero l'finch d'espavilá.

Mont... Tu no t pots fer la justícia.
 Despres deixau corra homa
 y escolta.

Anton... Digni que vol^a.

Mont... En Paret esta revolt

a setze amich.

Anton... Que s' de bromas?

Mont... No homa que s' de debò.

Ara, m'has de fer un favor.

Anton... Pot comptà' ab tot z per tot,

Mont... Que poguem fer la funció.

Anton... Compti' ab mi per fe l'pape.

Mont... Moltes de gracias Anton.

Anton... No hu veu com tot se compon?

me n. vaig que t'inch molt que fer ^(en n. va)

Mont... Ja li t'inch tots dos arreglats,
els altres papers, tambe estan;
tot sembla, anirà endevan,
vaixa, que prou m' a costat. ^(en n. va)

Escena 15^a

La Clara y Pau.

Pau... Aixo s' joch de pocas taulas;
fem tirà las monestacions,
buscarem dos homes bons...

Ja Clara... Prou deniu bonas paraulas,
pero no em convenseren.

Finch por que la meva filla...

Pau... Lo que s'ella no pesilla!

Ja Clara... Y despres lo vostre heren...

Pau... Vaia això tot son excusas.

Diguin-hu tot sense reparar;

es que jo no li agrada?

Ja Clara... No es això Pau.

Pau... (Quinas pusses,

tot avuy qu'estic gratant)

Doncas digui hu net y clà!

(ajuntat
gratant
la cama)

Ja Clara... Jo ja em voldria casar

pero...

Pau... Que pero, endevan!

No tingui por, ja sap lo que s,

no li vindrà pas de nou.

Ja Clara... Ja hu se Pau.

Pau... Donchs per que no s'mou

a desidir-se, y despres,

que ja som dos desmamats.
Que te por de ls escallots?
ja enganyarem els picots,
despres que serem casats.

D^a Clara... Que voleu Pau que vos diga?
estic tan be, que... francament,
y format el pensament
de continuà sent viuda.

Pau... Es dir que m' heu dit clà y net
que no m' vol, esta molt be;
sent aixis, me m' aniré.

D^a Clara... La marxeu?

Pau... Cap a Mollet.

Vaiya donchs, d' aqui mes veura.

D^a Clara... Tardareu molt a venir?

Pau... No.

Com finch de venir per llo!

D^a Clara... Perque?

Pau... Que s' pensa fer ma creura,
que no sap lo que vull dir?

Donchs miri, veu 'l clatell?
 no y ha pel, y tot es pell;
 puer plantimelas aqui!
 Que s'creu perque soch de fora,
 que no entench las sevas maulas?
 donchs no admetu mes paraulas,
 perque 'l plet ja 'l te a' la bora.
 Sen aigui, estiga bona. (anarsen)

Escena 16^a

Los mateixos y Paret que detura a' Pau.

Paret... Hola Pau, ja hu se'm aneu?
 si que abiat ens deixeu.

Pau... Me pera aviat Barcelona.

Paret... Trigareu molt a' venir?

Pau... No gaira, vindre' aviat.

Paret... (Ja teniu aigui arreglat? (apart a' Pau))

Pau... La! no!

Paret... Donchs penseu ab mi.

Pau... Prou que y persuu!

Paret...

De britat?

Es dir que em puch refià...

Pau...

Homa, no hi tinc de pensà
si 'l tinc an' al meu curtat?

D'Clara... (Que deu ser aquest secret) (apartat)

Paret...

Que sou plaga!

Pau...

Que ni 'ls mili;
quan estava mes tranquil,
abia de veura en Pauet!

Paret...

Ety! ay! tia què esta trista;
que potie' de alguna cosa?

Pau...

La! deu ser que li' faig nosa;
si es aixis, hasta la vista.

D'Clara...

Lo que s' aixo no hu creguen;
vaja, no faltaba mes!

Paret...

Donchs quedeuvo; y despres
que ja s' fart, y ahont anireu,
el carril ja aura marxat.

Pau...

Vamus, ja em quedu.

Paret...

Y es clà!

esperen marçà demà

7...

Jocllara... Ahont es la Montserrat?

Paret... Si vol l'anire a busca.

Pau... Miris ja la te aqui.

Escena 17^a

Los mateixos y Montserrat

Mont... Mamà que volias surti?

Jocllara... Si, comensat d'arregla.

Paret... Escolti tia, un moment.

Jocllara... Quita perque vaig depressa.

Paret... Es cosa que molt interera!

Jocllara... Digas.

Paret... Tindria el sentiment
de rebre un derengany.

Lo que li tinc de dir... verura,
es... demanarli la ma

de la cuina. El meu afany
es el ferla molt dichosa.

y es tan lo que ens estimem
que, hasta crech que ens morirem
si es que voste si opoar.

Pau... Escolti, ab aquets que hi fa? (a D^a Clara)
avuy es dia de carorum;
donchs doni'ls el seculorum
Kirie leison, y ja esta.

D^a Clara... Pareet, m' as agraviat,
demana m. la meva filla!

Ma resposta es molt senilla,
no es per tu la Montserrat!

Mont... Marna jo l'estimo molt!

Pau... Vaja dona per quant tu espera?

D^a Clara... Jo no hu vull de cap manera!

Pareet... Es dir que voste no hu vol?

Es dir que li agraviada,
y no m deiya casa ab ella!

D^a Clara... No i per tu, aquesta porsella,
no la vull desgraciada.

Mont... Marna m se robat el cor!

D^a Clara... Donchs no hu vull!

Paret... (En aquest moment s'adona de la aixeta
que hi à sobre la taula y l'agafa y
se l'apunta l'cap com si' for una pistola)

Que miro, ha!

Si' no mi' vol deixà' casa
miris, me dono la mort!

Mont... Ah! (cau demagada ab una cadira)

Pau... Que fa! (deteni'm à Paret)

Dª Clara... Montserrat, Anton!

(Aquí Dª Clara acut al auxili de Montserrat
gran puntualitat segons marcan los versos.)

Paret... Deixeu-me treure'm la vida!

Dª Clara... Aire! vinagre!

Escena ultima

Los mateixos y Anton

Que'm crida?

Anton...

Pau...

Volguessen anar del mon!

Etijo no hu deu fer cap home!

vaya una cosa mes forta!

D^a Clara... Curreu, que ma filla s' mort!

Anton... (So crech que tot es de broma) (apart)

D^a Clara... Parete! Pau!... hay que se'n va!

Parete... Montserrat!... (acostansi per auxiliarla)

Pau... Vegam...

D^a Clara... La! re!

Anton... Que ulori' fum de papè.

Pau... Sembla que vol respirà!

Mont... Mamà... que s' mort... en Parete...

Parete... Montserrat!... (ab alegria)

Mont... Vina... cor... mew...

D^a Clara... filla... ja vos casareu.

Anton... No hu deya!...

Pau... Que?

Anton... Ella y net!

es tan el que està tronat
qui armàt aquesta tabola.

Parete... Calla, ho ab aquesta pistola
et trech el revell del cap!

Anton... Ja! ja! ja! quin fiji de viura!
no veuan que se à la ma?

Pau... Una aixeta! (ho mira)

Anton... Ja! ja! ja!

amigu que 'n sap de viura!

Paret... Vesten o aquí a trencu en bras!

Mont... Paret! no!

Pau... Y deipil està (à Paret)

vaiya, despres que 'n treura
quan li aura pafat el nas?

Joc Llara... Es veritat no 'n treura res,
Veniu y doneus la mà; (à Paret y Mont)

y per casar vos, de mà
anirem ja pe ls papers.

Y vos Pau, tireu avant
lo que m'aveu proposat;
ens casarem!

Pau... Pero aviat!

Joc Llara... Serà l dia del meu sant.

Paret... Donchs també per aquell dia

moraltes en casarem.

Anton... Y la funció?

Mont... La farem.

Pau... Sera un dia d'alegria!

La Clara... En casarem tots a un' ora!

Paret... De cunfets n'hi aurà a grapat!

Pau... Donchs quedem tots convidats,
pe ls dias de la senyora.

Prou.

41

